

Единъ конь билъ убитъ подъ него, а други раненъ. Когато трѣбовало да се отстъпва, Скобелевъ слѣзълъ отъ коня си и самъ повелъ редовно отстъпванъето, като ималъ при себе постоянно помошникъ полковника Паренсова.

Дѣсния флангъ на баронъ Криденера нападналъ послѣ генерала Шаховской; часть отъ неговата войска отъ дѣсно ударила напредъ и съ штики взела една батарея и първия редъ отъ турскитѣ ложементи, дошла до втория редъ дѣто го спрѣлъ турски резервъ. Но щомъ добили малко подкрѣпление, руската войска взела и втория редъ и нахвърляла неприятеля въ трапа, по стѣпките му са качили наъ противоположния брѣгъ и дошла до самия редуть. Пензенския полкъ отбилъ Турцитѣ отъ преднитѣ траншеи и самъ са настанилъ въ тѣхъ; командира му майоръ Кавалевски са хвърлилъ самъ на бруствера на редута, но билъ разсѣченъ отъ турскитѣ саби. Пензенския полкъ са бранилъ юнашки, но отъ-какъ загубилъ 29 офицери 1006 солдати т. е. почти половината си, трѣбало да отстъпи.

Подиръ Пензенския полкъ най-напредъ нападналъ Козловския, на помощ комуто са евилъ самъ Шилдерб-Шульднеръ, но безутѣшно. На лѣво, дѣто командовалъ генералъ Вельяминовъ сжщо нѣмало успѣхъ. Тамбовския и Козловския полкове били посрѣщани съ такъвъ убийственъ огнь, щото даже до редута не могли да дойджтъ; солдатитѣ падали на таквизъ купове, щото грамадитѣ отъ трупове преграждали пътъ на ратующитѣ. Войскитѣ на генерала Вельяминава едвамъ дошли до хѣлма; втората нова атака сжщо са не удала. Когато вече са стъмнѣвало, то баронъ Криденеръ заповѣдалъ да нападнажтъ още единъ пътъ, като испроводилъ за подкрѣпление петъ роты; но напраздно!

Настанъла съвършенна тъмнота, а около редута още